

MÔI TRƯỜNG KHAI THÁC KHOÁNG SẢN Ở VIỆT NAM

*Đặng Văn Bát, Nguyễn Văn Lâm, Trần Thành Hải**
*Lê Bích Thắng***

Nằm trong vành đai sinh khoáng Châu Á - Thái Bình Dương, Việt Nam có tiềm năng khoáng sản tương đối phong phú và đa dạng. Với kết quả điều tra thăm dò địa chất, đến nay đã phát hiện được 5000 mỏ và điểm quặng với trên 60 loại quặng thuộc các loại kim loại (đen, màu, quý hiếm), khoáng sản năng lượng, khoáng chất công nghiệp và phân bón, vật liệu xây dựng. Tuy số lượng mỏ và điểm quặng lớn, nhưng chỉ có một số khoáng sản có trữ lượng lớn như bauxit, đất hiếm, apatit, cát thuỷ tinh, đá vôi. Số còn lại chủ yếu có trữ lượng nhỏ và vừa.

Theo thống kê, hiện nay có khoảng trên 1000 mỏ đã và đang tổ chức khai thác, chủ yếu là than, các kim loại màu, quý hiếm, vật liệu sản xuất xi măng, xây dựng. Do tính đa dạng và phân bố rộng khắp, công cuộc khai thác khoáng sản xảy ra trên diện rộng. Trong quá trình hoạt động thăm dò, khai thác chế biến khoáng sản, môi trường sẽ bị tác động mạnh. Trước hết là địa hình khu vực khai thác bị biến dạng do quá trình khai thác, xây dựng các công trình, các móng khai thác. Bên cạnh đó, tính ổn định của mặt đất cũng yếu hơn, các quá trình sạt lở, trượt đất có nguy cơ xảy ra mạnh hơn. Các bãi thải rắn được hình thành với những qui mô kích thước khác nhau. Kéo theo sự biến đổi địa hình là môi trường đất bị xáo trộn, đất sẽ trở nên cần cỗi, bạc màu. Thủ thực vật bị mất, diện tích rừng bị giảm. Môi trường nước ở những vùng khai thác khoáng sản cũng như những khu vực lân cận bị ô nhiễm do nước thải của các quá trình tháo khô mỏ hoặc chế biến, do bùn thải của nhà máy tuyển. Khí thải trong quá trình khai thác, chế biến khoáng sản hoặc các thiết bị hoạt động, bụi do nổ mìn, xúc bốc hoặc do phương tiện vận tải; chấn động và tiếng ồn là những tác động trực tiếp của các hoạt động khoáng sản đến môi trường.

Mặt khác, đối với một số quặng kim loại, ngoài kim loại có ích, thường chứa nhiều thành phần nguyên tố khác có hại đến môi trường như As, Pb, Cd, Hg, S, Bi. Các nguyên tố này, trong quá trình khai thác sẽ bị phát tán lan truyền biến đổi và kết hợp với nhau để tạo ra chất mới, thậm chí độc hại hơn nguyên tố ban đầu gây suy thoái môi trường đất, nước, sinh thái.

Để hình dung được môi trường khai thác khoáng sản, các tác giả trình bày một số hoạt động khai thác khoáng sản ở những khu vực mỏ cụ thể như sau:

I. MÔI TRƯỜNG KHAI THÁC KHOÁNG SẢN Ở NHỮNG VÙNG THAN

Theo kết quả nghiên cứu của chúng tôi đến năm 2000, trên cơ sở so sánh bản đồ thực trạng môi trường của các năm 1971, 1972, 1993 ta thấy rõ vùng đồi núi thấp ở khu vực quanh thị xã Hòn Gai không còn rừng, chủ yếu là đồi trọc với những cây bụi, lau rách. Ở thành phố Hạ Long tổng cộng đất lâm nghiệp là 5.788 ha, trong đó đất không có rừng là 4.901 ha, chiếm tới 85%, đất có rừng chỉ có 887 ha, chiếm 15%.

Trong thời kỳ 1970 - 1975, vùng Mạo Khê - Uông Bí có một diện tích rừng rất lớn, trong đó phần lớn là rừng tự nhiên phân bố thành dải dài từ núi Đông Sơn (Mạo Khê) đến

* Trường Đại học Mỏ - Địa chất

** Cục Bảo vệ môi trường

núi Chùa Triệu (Yên Lập). Ở đây rừng nguyên sinh chiếm khoảng 70% tổng diện tích - Uông Bí đã bị tác động của con người xung quanh các khu vực mỏ Mạo Khê, Tràng Bạch quanh thị xã Uông Bí.

Vùng Cẩm Phả có diện tích rừng rất lớn thuộc loại rừng phòng hộ đầu nguồn và rừng sản xuất lâm nghiệp.

Theo kết quả điều tra và thống kê rừng cát ở trong tỉnh giảm từ 170.000 ha (năm 1972) xuống còn 126.000 ha. Bình quân mỗi năm trên bản đồ hiện trạng rừng vùng Cẩm Phả.

Phân diện tích rừng bị tàn phá dở dang như thị xã Cẩm Phả, Móng Dương và thượng Sim. Tại công trường khai thác của các mỏ Đè bị phá trụi hoàn toàn. Qua 20 năm, rừng ở Cát sinh chỉ còn khoảng 30% bao gồm rừng trên các Khau và phía bắc sông Móng Dương. Phần lớn

Từ những số liệu trên, chúng ta thấy rãnh trườn. Đây cũng là nguyên nhân gây ra nhiều tai biến cho vùng. Cần phải qui hoạch phục hồi phát triển thêm rừng, để trả lại màu xanh cho người và các sinh vật.

Công tác khai thác than, nhất là công nghiệp lấp sông suối rất mạnh mẽ.

Các bãi thải đá vùng Hòn Gai - Cẩm Phả đất đá, đến khi kết thúc mỏ có thể thải tối 1 tỷ tấn tiếp giáp với khu vực dân cư như bãi thải Tây Cọc Sáu tiếp giáp với thị xã Cẩm Phả Cọc Sáu sàng Cửa Ông nằm ngay trên vịnh Báu Tú Long

Các bãi thải mỏ lộ thiên vùng Hòn Gai - 80m đến hơn 200m, kéo dài hàng km từ thị xã Cát sườn núi, chiếm hơn 100 ha ruộng vườn màu cuồn trôi, phá hoại quốc lộ, bồi lấp vịnh Báu Tú Long và các cảng biển bãi thải. Bãi thải Báu Tú Long đang được san gạt lấp đất, đá nát xét một cách nghiêm túc.

Bồi lấp do dòng chảy mặt gây nên, xảy ra khu vực xung quanh.

Quá trình bồi lấp dòng suối gây nên hiện mưa lũ kéo dài, gây ngập lụt các vùng dân cư cửa. Hiện tượng bồi lấp làm thay đổi qui luật vỡ bờ suối gần mỏ Tân Lập) làm hỏng công Trắng trên đường 18A cũng như hư hỏng một số

Tác động của việc khai thác than ảnh hưởng trên mặt và nước dưới đất. Có thể nhận xét rằng nhiều tài liệu nghiên cứu nước mặt cũng như lượng tốt, đáp ứng các nhu cầu phục vụ cho ăn nước đã xấu đi.

sinh chiếm khoảng 70% tổng diện tích - Uông Bí đã bị tác động của con người xung quanh các khu vực mỏ Mạo Khê,

thuộc loại rừng phòng hộ đầu nguồn và

Chi cục kiểm lâm tỉnh Quảng Ninh, rừng

đã bị tàn phá mạnh mẽ. Rừng nguyên

ng phân bờ xung quanh các khu dân cư

quanh sông Diển Vọng như Ngã Hai, Khe Nai, Cọc Sáu, Cao Sơn có tới 15km² rừng

Phà bị tàn phá mạnh mẽ. Rừng nguyên

núi đá ở quanh Đèo Bụt, rừng ở núi Giáp

(khoảng 60%) đã bị tàn phá mạnh

việc chặt phá rừng đã làm suy giảm môi

hiện tượng địa chất địa động lực khác và

những phần rừng đã bị tàn phá, trồng và

lên nhiên và cuộc sống bình yên cho con

khai thác lộ thiên gây nên hiện tượng bồi

đất đá. Hầu hết các bãi thải mỏ lộ thiên

ở Phong (Hà Tu), bãi thải Nam Đèo Nai, và vịnh Báu Tú Long, bãi thải đá của nhà

à thị trấn Cửa Ông.

m Phả thường là các bãi thải cao từ 60m-

1 Phả đến Cọc Sáu. Bãi thải đổ dọc theo

đèo. Ngoài ra đất đã thải còn bị dòng nước

Long và các cảng biển bãi thải. Bãi thải

Báu Tú Long đang được san gạt lấp đất, đá

nát xét một cách nghiêm túc.

Đến diện tích lớn, lấn dần từ chân bãi thải

đến mỏ than Cát Sáu, Cát Nhrys, Cát

Trắng, Cát Lát, Cát Nhrys, Cát Nhrys, Cát

Trắng, Cát Nhrys, Cát Nhrys, Cát Nhrys,

Số liệu phân tích năm 1996 về thành phần hóa học cơ bản của nước mặt vùng Hòn Gai - Cẩm Phả cho thấy đặc điểm thuỷ hóa của nước ở đây đã thay đổi cơ bản: giàu ion sunfat, giảm ion bicacbonat, mang tính axit yếu đến mạnh ($\text{pH}=3.2-6.5$), nước thuộc loại hình sunfat-canxi-magie.

Chất lượng nước mặt ở một số khu vực làm nước cấp cho dân cư cũng không đạt tiêu chuẩn TCVN 5942-1995, xét theo các chỉ tiêu cơ bản như cặn lơ lửng, sắt, nitrat, coliform.

Ở khu vực Đông Triều-Uông Bí, nước bị nhiễm khuẩn coliform với hàm lượng khá cao, đặc biệt ở hồ Nội Hoàng Tràng Bạch, khuẩn coliform vượt hơn 86 lần. Cặn lơ lửng, BOD trong nước suối Lép Mỹ Khe Tam vượt tiêu chuẩn cho phép. Nước đập Lán Tháp trên sông Vàng Danh có chỉ số cặn lơ lửng và sắt rất cao.

Khai thác than mà chủ yếu là khai thác lộ thiên đã làm nguồn nước vùng Hòn Gai - Cẩm Phả bị xấu đi nghiêm trọng. Nguồn nước ngầm bị suy giảm cả về chất lượng và trữ lượng.

Theo kết quả điều tra khảo sát tại 150 giếng khoan, mạch lộ, với kết quả phân tích 64 mẫu nước trong phạm vi thành phố Hạ Long, chúng tôi thấy nguồn nước ngầm đã bị ô nhiễm, đặc biệt là nhiễm bẩn Nitơ. Nhiễm bẩn Nitơ gấp h้า hết các điểm nghiên cứu.

Sự nhiễm bẩn Nitơ ở đây có vai trò tác động gián tiếp của công nghiệp than, liên quan đến sự tập trung dân cư, đổ thải, xả nước thải bừa bãi làm ô nhiễm nguồn nước.

Sau 20 năm khai thác sử dụng, hầu hết các nguồn nước tại vùng Cọc Sáu - Cửa Ông đều bị nhiễm mặn, nhiễm phèn và có nguy cơ bị cạn kiệt. Nguồn sinh thuỷ của hầu hết các nguồn nước mặt đều bị thu hẹp và bị phá huỷ do phá rừng, do đào bới đất, khai thác than. Một phần không nhỏ các nguồn nước bị nhiễm phèn do đổ thải bừa bãi.

Nước thải ở vùng mỏ gồm hai nguồn, đó là nước thải từ hoạt động khai thác, sàng tuyển than và nước thải sinh hoạt.

Nước thải sinh hoạt từ các moong khai thác được bơm lên và thải trực tiếp vào các kênh mương, sông suối, không qua bể lắng và cuối cùng đi ra biển.

Rõ ràng nước thải mỏ ảnh hưởng lớn đến môi trường nước trong vùng.

Những đặc trưng mang tính qui luật đối với thải mỏ :

+ Độ axit của nước tương đối cao, ở một số mỏ như Núi Béo, Hà Tu, Cao Sơn, Đèo Nai... có thể gặp loại nước có $\text{pH} = 2.2-3.6$

+ Hàm lượng ion sunfat trong nước rất cao, từ vài chục mg/l đến hơn 100 mg/l như mỏ Cao Sơn (110 mg/l), Núi Béo (180 mg/l), Đèo Nai (285 mg/l). Vì vậy các mẫu nước từ moong mỏ đều thuộc loại hình sunfat-magie-canxi.

Đặc biệt hàm lượng cặn lơ lửng rất lớn, từ hàng trăm mg/l đến hàng nghìn mg/l, ở một số nơi đạt đến 2089 mg/l (Than Thùng), 2100 mg/l (tuyển than Nam Cầu Trắng), thậm chí 3276 mg/l (Cọc Sáu).

Như vậy, so với tiêu chuẩn TCVN 5945-1995 thì nước thải mỏ không đủ tiêu chuẩn nước thải công nghiệp loại A để có thể đổ vào các khu vực nước được dùng làm nguồn cấp nước sinh hoạt. Nhưng trên thực tế, điều này đang xảy ra, do đó phải đòi hỏi phải có những giải pháp khắc phục.

Qua các kết quả phân tích nêu trên có thể đi đến kết luận rằng hoạt động khai thác than đã làm biến đổi sâu sắc chất lượng nước mặt trong vùng theo chiều hướng tăng cao độ axit, ion sunfat, chất lơ lửng, các kim loại Fe, Mn, Zn và As. Các chỉ tiêu này đều vượt

TCVN 4945-1995(A) dẫn đến hậu quả là các mức độ khác nhau.

Bên cạnh đó, do tác động của gió, nhiệt tố khác mà bụi phát tán khá xa ra khu vực xung quanh khu vực khai thác than đều bị ô nhiễm bao phủ thị xã Cẩm Phả, thành phố Hạ Long bị nhiễm

Trong quá trình khai thác than sản sinh ra O_2 , CO_2 , N_2O_5 , CO, H_2S , Hydrocacbon, tàn dư ô nhiễm sơ cấp này một phần tác động trực tiếp ứng trong khí quyển tạo thành các chất ô nhiễm tác động đến môi trường sinh thái.

Quá trình mở rộng hoạt động khu vực ở Nhiều dạng địa hình mới đã được hình thành. C trình đổ thải tạo nên có độ cao 200 m, sườn dốc Cao Sơn đạt độ cao 250 m, Đông Bắc Bàng Nau m, Nam Bàng Nau ở độ cao 125 m. Bãi thải Nau dốc ($>40^\circ$), phủ lên bãi thải cũ có độ cao 140 chòm lên đất canh tác. Mặt bằng bãi thải có kíc

Tại các bãi thải các thành tạo bởi rìa chu mòn xảy ra mạnh mẽ là nguyên nhân chính làm Ở Nam Đèo Nai các "núi thải" là nguồn chính ven biển và làm tắc các hệ thống cống thoát dương, các moong được khoét sâu và mở rộng t (ở Đèo Nai, Cao Sơn, Cọc Sáu). Theo thiết kế, độ cao 350m, và đáy moong kết thúc khai thác biển. Như vậy sẽ tạo ra địa hình rất "tương phản

Tại khu vực hai thác hầm lò, ví dụ mỏ V đáng kể và chủ yếu liên quan đến việc mở tu không có quy hoạch và lòng sông bị san lấp. Có khai thác xong bề mặt địa hình bị biến dạng, tạc dịch chuyển theo chiều đứng 50 - 70m.

Như đã trình bày ở trên, vật liệu từ các bờ các dòng nước mặt, đặc biệt là vào mùa mưa, cù và vịnh Hạ Long, lảng đọng ở đó theo quy luật gần bờ, vật liệu hạt nhỏ, nhẹ lắng đọng xa bờ.

Hàm lượng các hạt vụn than dao động từ bờ thành các trường theo quy luật giảm dần từ Vịnh Hạ Long trước Cửa Lục (1 - 2%), giảm cuối cùng là vùng có hàm lượng than thấp nhất Đầu Gỗ. Đồng thời vật liệu vụn than cũng tua thước lớn (0,2 mm) phân bố trong vùng cửa sổ trong vùng vịnh Hạ Long, có thể gấp ở cách eo cũng là hướng dòng chảy mạnh do thuỷ triều và

Ở những nơi trong vịnh Hạ Long mà trân tìm thấy san hô. Từ đó, cho thấy rằng vụn than nước vịnh khi nổi sóng mà còn ảnh hưởng trực ti

uồn nước trong vùng than bị ô nhiễm ở.

và áp suất không khí cục bộ và các yếu uanh, làm cho không khí ở các điểm dân ở các mức độ khác nhau, đặc biệt là khu bụi khá nặng.

á khí bụi bao hàm các thành phần SiO_2 , a các kim loại và các hạt nhỏ. Các chất ô n con người, một phần trải qua các phản thứ cấp như Sunfat, Nitrat, Nitrosamin...

đã làm cho địa hình biến đổi sâu sắc, địa hình dương ở Nam Đèo Nai do quá 35°, ở mỏ Cao Sơn bãi thải ngoài Đông 150 m, Bắc Bàng Nau từ cốt 150 lên 245 Lộ Phong được tiếp tục đổ, sườn bãi thải i, ở chân các bãi thải các lưỡi bùn phủ hước 200 x 500m.

ổn định, độ gắn kết kém. Quá trình xói tan lấp suối và dòng sông Mông Dương. ung cấp vật liệu cho quá trình bồi lấp ia khu vực này. Bên cạnh các địa hình ra địa hình âm -20 m, -170m và -150m i Cao Sơn cao 437m sẽ san bằng xuống o năm 2028 là -150 m so với mực nước

Danh, sự biến động địa hình không n đường, khai thác dầu lộ via, bãi thải iể gặp trường hợp khi đánh sập các lò đã iành các rãnh nứt rộng 20 - 30 cm, cự ly

thải đất đá và các kho bãi chứa than bị i trôi ra vịnh Bái Tử Long, vịnh Cửa Lục ưng về trầm tích: vật liệu thô lắng đọng

$1 = 3,5\%$ trong lượng trầm tích và phân lượng từ nguồn cung cấp ra đến vịnh: ống từ 0,3 - 0,6% ở vùng Cửa Vạn, và 1%) ở gần phia đảo Tuần Châu và hang theo quy luật phân bố độ hạt: hạt kích Diện Vọng, hạt nhỏ 0,01 mm phân bố Lục đến 15km về phía luồng tàu. Độ mùa Đông Bắc.

ich vụn chứa nhiều vụn than thì không các bãi thải than chẳng những làm đục đến hệ sinh thái san hô.

Trên các ảnh máy bay có thể thấy rõ đường bờ bị biến động mạnh mẽ liên quan tới quá trình bồi tụ nhân sinh và các dòng bùn đá từ bãi thải của mỏ than đổ ra biển.

Dọc đường bờ từ Hòn Gai đến Cửa Ông có trên 30 bãi đổ thải. Đường bờ từ Bắc hòn Cặp Bé đến Nam Cầu Trắng do đổ thải lấn ra biển, đã đạt tới chiều rộng trung bình 300 m. Đoạn bờ ở khu vực thị xã Cẩm Phả đã lấn ra biển khoảng 300 - 400 m, có nơi tới 700 m (gần Cọc Sáu) trên chiều dài 2000 m. Tại vùng này quá trình bồi tụ do các dòng bùn đá đã tạo ra luối bồi tụ rộng lớn đang tiến dần tới đảo Khỉ.

Khắc phục ô nhiễm môi trường trên diện rộng là việc rất khó khăn, đòi hỏi phải có các giải pháp tình thế trước mắt cũng như quy hoạch chiến lược lâu dài cho tương lai.

II. MÔI TRƯỜNG KHAI THÁC ĐẤT TRONG CÁC KHU KHAI THÁC KIM LOẠI

Số lượng các mỏ kim loại đã ngừng hoạt động là khá lớn, trong đó tập trung vào các mỏ sắt (Trại Cau), Mangan (Cao Bằng, Tuyên Quang) và các mỏ kim loại màu, quý hiếm như: Thiếc (Tỉnh Túc-Sơn Dương, Bắc Lũng), một số mỏ ở Quì Hợp, Lâm Đồng, Antimoan Làng Vài, Vonfram Thiện Kế, hầu hết các mỏ vàng và đá quý... Đất là thành phần môi trường chịu ảnh hưởng lớn nhất trong các khu mỏ khai thác khoáng sản quý hiếm (vàng và đá quý).

Khu vực quanh các bãi thải quặng đuôi, các đống đất đá thải có thể bị bồi lấp do sạt lở, xói mòn làm giảm chất lượng lớp thổ nhưỡng trên bề mặt.

Tại các lòng sông ở các khu vực khai thác vàng, các cồn đống cuội, đá thải làm cản trở, thay đổi dòng chảy, gây nên sự xói lở bờ sông, cản trở giao thông đường thuỷ như sông Bằng (Cao Bằng), sông Lô (Hà Giang, Tuyên Quang), sông Mã (Thanh Hóa), sông Con (Nghệ An).

Quá trình khai thác các mỏ khoáng sản kim loại đã suy thoái môi trường đất ở nhiều khu vực, đặc biệt phải kể đến là các mỏ khai thác lộ thiên, các mỏ khai thác quặng sa khoáng thiếc, vàng, đá quý, crôm, vonfram... ở các tỉnh: Cao Bằng, Bắc Kạn, Thái Nguyên, Hà Giang, Tuyên Quang, Thanh Hóa, Nghệ An, Kom Tum, Lâm Đồng.

Biểu hiện ô nhiễm môi trường đất thể hiện như sau:

Thu hẹp diện tích canh tác và thay đổi địa hình khu vực mỏ mang khai thác, làm các bãi chứa thải rắn, chất thải lỏng và bùn sét, xây dựng các công trình công nghiệp và phụ trợ. Trong bảng 1 thống kê diện tích chiếm đất đối với một số mỏ khoáng sản kim loại đã ngừng khai thác.

Bảng 1. Diện tích chiếm đất của các mỏ kim loại

Loại khoáng sản	Khu vực	Diện tích (ha)	Loại đất
Antimon	Hà Giang, Tuyên Quang	45	Đất lâm nghiệp, đất đồi
Chì, Kẽm	Bắc Kạn, Thái Nguyên, Hà Giang	722	Đất lâm nghiệp, đất nông nghiệp, đất đồi
Wonfram	Tuyên Quang	21.9	Đất đồi
Vàng	Hà Giang, Tuyên Quang, Bắc Kạn, Thái Nguyên, Cao Bằng	>520	Đất đồi, đất bãi, đất lâm-nông nghiệp
Đá quý	Yên Bái, Nghệ An	>1200	Đất đồi, đất bãi, đất lâm-nông nghiệp

Crômit	Cổ Định-Thanh Hóa	>815	Đất dồi, đất lâm-nông nghiệp
Tổng		>3.749.31	

Từ số liệu này cho thấy, diện tích chiếm đất và làm thay đổi địa hình khu vực ở một số mỏ khoáng sản kim loại là trên 3749 ha. Trong số này còn chưa kể đến diện tích các loại đất sau:

- + Đất bị ô nhiễm phóng xạ do chất thải của các xưởng tuyển Ilmenit.
- + Đất chiếm dụng cho các nhà máy tuyển đã ngừng hoạt động chưa được tháo dỡ để trả lại mặt bằng.
- + Đất dùng trong các bãi thải, bùn cát sau tuyển khoáng.

Ngoài ra, xung quanh các khu khai thác do các đơn vị quốc doanh quản lý vào những năm 1986-1993, các mỏ thiếc, Wonfram, đá quý và vàng đều bị dân đào bới tự do gây suy thoái môi trường đất. Diện tích đất bị ô nhiễm do dân đào bới tự do ước tính lên tới hàng nghìn ha.

Trong quá trình khai thác, các lớp đất đá bị đào lộn, lớp thổ nhuộm bị suy thoái.

Đặc thù của khai thác khoáng sản kim loại là lượng đá, cát, bùn thải rất lớn. Chất thải rắn sau khai thác và tuyển khoáng hầu hết là đá cuội, sỏi, bùn cát đổ lên trên làm suy thoái lớp đất thổ nhuộm. Ví dụ, thành phần chất thải trong khai thác Cromit như bảng 2 [2]

Bảng 2: Thành phần chất thải rắn trong khai thác Cromit

Thành phần chất thải	Tỷ lệ %	Khối lượng 1000m ³ /năm	Vị trí đổ thải
Đá, cuội, sỏi (+2mm)	12	50	Khai trường, lên trên lớp thổ nhuộm
Bùn cát (-2mm)	28	118	Bãi thải bùn
Hỗn hợp nước-bùn-cát	60	260	Khai trường

Sự sạt lở, trôi trượt đất đá ở các bãi thải xuống ruộng, vườn cũng làm ảnh hưởng không nhỏ đến chất lượng lớp thổ nhuộm ở nhiều khu vực xung quanh các mỏ, đặc biệt các vùng đào dãi tự do vàng, đá quý, thiếc ở Quì Hợp, Quỳ Châu (Nghệ An), Lục Yên (Yên Bái), Na Rì (Bắc Kạn), Đồng Hỷ, Võ Nhai, Đại Từ (Thái Nguyên), Sơn Dương (Tuyên Quang), một số vùng ở Lâm Đồng.

Bên cạnh đó, nguồn nước ở các khu vực khai thác khoáng sản kim loại cũng bị ô nhiễm. Nguồn nước trong khu vực phân bố kẽm-chì chợ Điện-Bắc Kạn và Làng Hích-Thái Nguyên thường bị ô nhiễm bẩn bởi nồng độ chì-kẽm và xyanua tự nhiên cao (ở Phia Khao Pb=0.44mg/l, Zn=0.7mg/l, ở mỏ Làng Hích nồng độ Pb xấp xỉ tiêu chuẩn cho phép). Quá trình khai thác thải một lượng lớn quặng có hàm lượng thấp ra môi trường làm tăng độ hòa tan của Pb, Zn trong nước. Dư lượng các hóa chất sử dụng trong tuyển khoáng như NaCl, CuSO₄, và ZnSO₄ cũng đi theo nước thải.

Chất lượng nước mặt cũng bị ảnh hưởng do nước thải của khu mỏ. Các kết quả phân tích thành phần hóa học nước cho thấy, một số chỉ tiêu như độ pH, độ cứng, độ tổng khoáng hóa, hàm lượng sắt và dầu mỡ tăng cao so với nước tự nhiên và vượt quá chỉ tiêu cho phép.

Ở những vùng khai thác khoáng sản kim loại, môi trường sinh thái cũng bị biến động mạnh. Với đặc thù phân bố khoáng sản kim loại thường nằm sâu trong các vùng rừng núi với hệ thực vật phong phú, nên quá trình khai thác các khoáng sản kim loại thường gây nên những đột biến về môi trường sinh thái, khó khắc phục khi mỏ ngừng hoạt động. Trước khi khai thác, hệ sinh thái ở hầu hết các mỏ kim loại là rừng với nhiều loại gỗ quý, nhiều động vật quý hiếm, khi tiến hành khai thác mỏ, hàng nghìn ha đất rừng đã bị chặt phá để xây dựng các công trình phục vụ khai thác, các hoạt động nổ mìn và săn bắn trộm, khai hoang nên ở khu vực khai thác hệ động vật thưa thớt dần và hầu như không còn các động vật quý hiếm sinh sống.

Thống kê sự suy kiệt hệ sinh thái ở một số mỏ kim loại (bảng 3)

Bảng 3. Hiện trạng môi trường sinh thái ở một số mỏ khoáng sản kim loại

TT	Tên khu mỏ	Trước khi mở mỏ		Sau khi mở mỏ	
		Thảm thực vật	Hệ động vật	Hệ thực vật	Hệ động vật
1	Khu mỏ thiếc Sơn Dương-Bắc Lũng	Rừng nguyên sinh. Sinh thái cây cao, nhiều loại gỗ quý	Hệ động vật có sừng quý hiếm như gấu, nai, lợn rừng	Mất rừng nguyên sinh. Thảm thực vật thứ sinh thay thế	Không còn động vật do săn bắn, di cư hoặc không còn nơi sinh sống
2	Khu khai thác vàng Na Rì-Bắc Kạn	Rừng nguyên sinh đầu nguồn với nhiều gỗ quý	Động vật quý hiếm phong phú	Rừng bị chặt phá thưa dần. Giảm trữ lượng gỗ	Giảm các loài động vật hiếm
3	Khu đá quý Lục Yên-Yên Bai, Quỳ Châu-Nghệ An	Rừng nguyên sinh, rừng dâu nguồn với nhiều loại gỗ quý hiếm	Hệ động vật phong phú với nhiều loài quý hiếm	Mất hoàn toàn rừng tự nhiên. Rừng trống thay thế.	Mất động vật quý hiếm, các loài khác giảm đáng kể

Từ những điều trình bày ở trên chúng ta thấy rằng môi trường ở những vùng khai thác mỏ đang bị tác động mạnh mẽ. Cần có những giải pháp bảo vệ môi trường một cách đồng bộ. Đó là những giải pháp có liên quan đến pháp luật và quản lý các giải pháp kỹ thuật - công nghệ, kinh tế - xã hội (biện pháp hoàn phục môi trường, quản lý kiểm tra môi trường, giám sát môi trường).

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Đặng Văn Bát (chủ biên) Nguyễn Văn Lâm, Đoàn Văn Cảnh và n.n.k, 1999. “Xây dựng và các giải pháp công nghệ phòng chống ô nhiễm môi trường do khai thác than ở vùng than Quảng Ninh vàmột số phương án được lựa chọn ở những khu vực đặc trưng”. Hà Nội 11 năm 1999
- Nguyễn Đức Quý (chủ biên) và n.n.k: “Nghiên cứu, đánh giá hiện trạng, đề xuất các biện pháp khắc phục và bảo vệ môi trường vùng mỏ sau giai đoạn khai thác tài nguyên khoáng sản”. Đề tài KHCN 07-09 (1996).